

На основу члана IV. 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 15. сједници Представничког дома одржаној 26. септембра 2007. године, и на 9. сједници Дома народа, одржаној 29. октобра 2007. године, усвојила је

ЗАКОН

О ЕЛЕКТРОНСКОМ ПРАВНОМ И ПОСЛОВНОМ ПРОМЕТУ

ГЛАВА И - УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет Закона)

Овим законом уређује се правни оквир за одређене аспекте електронског правног и пословног промета, који обухвата предузимање и пружање услуга информационог друштва, обавезе даваоца услуга у вези са информисањем, закључивање уговора и одговорност даваоца услуга.

Члан 2.

(Примјена Закона)

(1) Одредбе овог закона које се односе на услуге информационог друштва не примјењују се на сљедеће услуге информационог друштва:

- а) дјелатност јавног билежника или еквивалентних професија, у мјери у којој је укључена директна и специфична веза са обављањем функција јавних органа,
- б) заступање странака и одбрана њихових интереса пред судовима,
- ц) наградне игре и игре на срећу, за које се плаћа улог са новчаном вриједношћу, укључујући лутрије и клађење.

(2) Овим законом не мијењају се прописи из области опорезивања, заштите података, те прописи који се односе на споразуме између предузећа, одлуке које доносе удружења предузећа или праксу усклађену са споразумима у сврху подјеле тржишта или фиксирања цијена (*cartel law*).

(3) Опште одредбе о електронској поруци (чл. 4-11) примјењују се ако посебним законом није другачије одређено.

Члан 3.

(Дефиниције)

У смислу овог закона, употребљени изрази значе:

- а) **подаци у електронској форми:** подаци који су формиран, сачувани, послани, примљени или измјењиви на електронски начин;
- б) **електронска порука:** низ података који су послани или примљени на електронски начин, што укључује прије свега електронску размјену података и електронску пошту;
- ц) **пошиљалац електронске поруке:** лице које је само послало електронску поруку или је порука била послана у његово име, у складу са његовом вољом; посредник електронске поруке не сматра се за пошиљаоца ове електронске поруке;
- д) **насловник електронске поруке:** лице којем је пошиљалац намијенио електронску поруку;
- е) **прималац електронске поруке:** лице које је примило електронску поруку; посредник електронске поруке се не сматра за примаоца ове електронске поруке;
- ф) **посредник електронске поруке:** лице које за друго лице пошаље, прими, сачува електронску поруку или нуди друге услуге у вези са електронском поруком;
- г) **информациони систем:** програмска, машинска, комуникацијска и друга опрема која дјелује самостално или у мрежи и намијењена је сакупљању, процесовању, дистрибуцији, употреби и другој обради података у електронској форми;
- х) **услуга информационог друштва:** услуга која се уобичајено обавља за накнаду, на даљину, електронским средствима, и на појединачни захтјев корисника, а нарочито: *Он-лине* продаја робе и услуга, *Он-лине* нуђење информација, *Он-лине* рекламирање, електронски претраживачи и могућности тражења података, као и услуге којим се преносе информације путем електронске мреже и омогућава приступ таквој мрежи, или чувају информације корисника; а у смислу ове дефиниције изрази:
 - 1) на даљину - значи да се услуга пружа без истовременог присуства страна;
 - 2) електронским средствима - значи да је услуга у почетку послана и примљена на одредишту електронском опремом за обраду (укључујући дигиталну компресију) и похрањивање података, те да је у цјелини послана, пренесена и примљена жичаним, радијским, оптичким средствима, или другим електромагнетним средствима;

- з) на појединачни захтјев корисника - значи да је услуга обављена преносом података на појединачни захтјев;
- и) **давалац услуга:** свако физичко или правно лице које пружа услуге информационог друштва;
- ј) **корисник:** свако физичко или правно лице које с циљем постизања професионалних резултата или другачије користи услуге информационог друштва, нарочито у сврху добијања информације, или да их учини доступним;
- к) **потрошач:** свако физичко лице које дјелује у сврху која не спада у његову или њену трговинску, пословну или професионалну активност;
- л) **комерцијална комуникација:** рекламирање и друге форме комуникације које промовишу, директно или индиректно, робу и услуге или углед компаније (предузетника), организације или лица која обављају комерцијалну, индустријску или занатску дјелатност, или се баве регулисаном професијом, осим:
- 1) података који омогућавају директан приступ раду предузетника, као што су име домена, или електронска поштанска дреса, као и
 - 2) слободних и, нарочито, без финансијске противуслуге урађених података, који се односе на робу, услуге или углед компаније (предузетника), организације или лица.

ГЛАВА ИИ - ЕЛЕКТРОНСКА ПОРУКА И ПОДАЦИ У ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФОРМИ

Одјељак А. Електронска порука

Члан 4.

(Диспозитивни карактер појединих одредаба)

Лица могу уредити своје односе при стварању, слању, пријему, чувању или другој обради електронских порука другачије него што је овим законом одређено, ако из поједине одредбе овог закона, или из њеног смисла, не произлази нешто друго.

Члан 5.

(Поријекло електронске поруке)

- (1) Сматра се да електронска порука потиче од пошиљаоца електронске поруке (у даљњем тексту: пошиљалац):
 - а) ако је пошаље пошиљалац лично, или

- б) ако је пошаље лице које је пошиљалац овластио, или
 - ц) ако је пошаље информациони систем којим управља сам пошиљалац или неко други по његовом налогу да дјелује самостално, или
 - д) ако је насловник електронске поруке, за потврду извора електронске поруке, употребио између пошиљача и примаоца електронске поруке (у даљњем тексту: прималац) у ту сврху унапријед договорену технологију и поступак.
- (2) Одредбе става (1) овог члана не примјењују се ако је:
- а) пошиљалац обавијестио примаоца да електронска порука није његова и прималац имао разумно вријеме да дјелује у складу с тим, или
 - б) прималац знао или је могао знати да је поступио са пажњом доброг домаћина, односно доброг привредника, или да је употребио договорену технологију и поступак, те да електронска порука није пошиљачева.

Члан 6.

(Самосталност електронске поруке)

Прималац има право да сваку примљену електронску поруку сматра самосталном и да поступа у складу с тим, осим ако је знао или је могао знати да је поступио са пажњом доброг домаћина, односно доброг привредника, или да је употребио договорену технологију и поступак, те да се ради о поновљеној електронској поруци.

Члан 7.

(Пријем електронске поруке)

Ако пошиљалац прими од примаоца потврду о пријему, сматра се да је насловник електронске поруке примио ту електронску поруку, али се не сматра да је послана електронска порука једнака примљеној електронској поруци.

Члан 8.

(Потврда о пријему електронске поруке)

(1) Ако је пошиљалац прије или приликом слања електронске поруке или у самој електронској поруци захтијевао, или је са примаоцем договорио да се потврди пријем електронске поруке и

навео да електронску поруку условљава потврдом о пријему, сматра се да електронска порука није била послана док пошиљалац не прими потврду о пријему.

(2) Ако пошиљалац не наведе да електронску поруку условљава потврдом о пријему и не прими потврду о пријему у одређеном или договореном року, или у разумном року ако рок није одређен или договорен, пошиљалац може обавијестити примаоца да није примио потврду о пријему и одредити примјерен накнадни рок у којем мора примити потврду о пријему. Ако пошиљалац ни у том року не прими потврду о пријему, по претходном обавјештењу примаоца, сматра се да електронска порука није послана.

(3) Ако пошиљалац са примаоцем није договорио форму потврде о пријему, потврдом о пријему се сматра било која самостална или друга потврда примаоца, односно понашање примаоца које је довољно да пошиљалац зна или може знати да је електронска порука примљена.

Члан 9.

(Вријеме слања електронске поруке)

Ако није другачије договорено, сматра се да је електронска порука послана у моменту кад уђе у информациони систем који је ван контроле пошиљаоца или лица које је електронску поруку послало у име пошиљаоца и у складу са вољом пошиљаоца.

Члан 10.

(Вријеме пријема електронске поруке)

(1) Ако није другачије договорено, моментом пријема електронске поруке сматра се моменат када електронска порука уђе у информациони систем примаоца.

(2) Ако је прималац одредио посебан информациони систем за пријем електронских порука, без обзира на одредбу става (1) овог члана, ако није другачије договорено, моменат пријема електронске поруке је моменат:

а) када електронска порука уђе у тај информациони систем, или

б) ако је електронска порука послана у други информациони систем, моменат када прималац преузме електронску поруку.

(3) Одредбе става (2) овог члана примјењују се и у случају када се информациони систем налази у мјесту које није мјесто које се, према одредбама овог закона, сматра мјестом пријема електронске поруке.

Члан 11.

(Мјесто слања и мјесто пријема електронске поруке)

- (1) Ако није другачије договорено, мјестом из којег је електронска порука послана сматра се мјесто сједишта или пребивалишта пошиљаоца у моменту слања електронске поруке.
- (2) Ако није другачије договорено, мјестом пријема електронске поруке сматра се мјесто сједишта или пребивалишта примаоца у моменту пријема електронске поруке.
- (3) Ако пошиљалац или прималац нема пребивалиште, мјестом пријема, односно мјестом слања електронске поруке, у складу са одредбама ст. (1) и (2) овог члана, сматра се мјесто боравишта пошиљаоца у моменту слања електронске поруке, односно мјесто боравишта примаоца у моменту пријема електронске поруке.

Одјељак Б. Подаци у електронској форми

Члан 12.

(Правно дејство података у електронској форми)

Правно дејство података у електронској форми и њихова употреба као доказног средства не може се искључити због чињенице да су у електронској форми.

Члан 13.

(Чување докумената, записа и података у електронској форми)

- (1) Када закон или други пропис одређује да се одређени документи, записи или подаци чувају, могу се чувати у електронској форми ако:
 - а) су подаци садржани у електронском документу или запису доступни и подесни за каснију употребу,
 - б) су подаци сачувани у форми у којој су били формирани, послани или примљени или у другој форми која вјеродостојно представља формиране, послане или примљене податке,
 - ц) је из сачуване електронске поруке могуће утврдити од кога потиче, коме је послана, те вријеме и мјесто слања или пријема електронске поруке,
 - д) ако употријебљена технологија и поступци у довољној мјери онемогућавају измјену или брисање података, односно дају поуздану гаранцију у погледу непромјењивости поруке.

(2) Обавеза чувања документа, записа или података из става (1) овог члана не односи се на податке чија је једина намјена да омогуће пријем или слање електронске поруке (комуникациони подаци).

(3) Када закон или други пропис одређује да се одређени подаци представљају или чувају у изворној форми, сматра се да је електронска форма одговарајућа, ако су задовољени услови из става (1) овог члана.

(4) Одредбе овог члана не примјењују се за податке за које овај закон прописује строжије или посебне услове чувања.

ГЛАВА ИИИ - ОДРЕЂЕНИ ПРАВНИ АСПЕКТИ ЕЛЕКТРОНСКОГ ПРАВНОГ И ПОСЛОВНОГ ПРОМЕТА (ЕЛЕКТРОНСКА ТРГОВИНА)

Одјељак А. Предузимање и пружање услуга информационог друштва

Члан 14.

(Слободно предузимање и пружање услуга)

(1) За предузимање и пружање услуга, даваоцу услуга није потребна посебна службена дозвола, сагласност, одобрење или концесија, или задовољавање других захтјева једнаког правног дејства.

(2) Правни прописи којима се уређује издавање дозвола за предузимање или обављање пословне, занатске или струковне дјелатности, а који не вриједје искључиво за услуге информационог друштва, остају непромијењени. Исто вриједи и за правне прописе који се односе на обавезе објављивања или концесионе обавезе телекомуникационих услуга.

Одјељак Б. Обавезе информисања

Члан 15.

(Опште информације)

(1) Давалац услуга дужан је да корисницима обезбиједи лако и непосредно, стално доступне за располагање, најмање сљедеће информације:

- а) своје име или назив своје фирме;
- б) мјесто и адресу свог сједишта;

- ц) податке на основу којих корисник може с њим брзо и непосредно ступити у контакт, укључујући своју електронску поштанску адресу;
 - д) ако је регистрован у судском, трговачком или сличном јавном регистру у којем су унесени његови подаци, свој регистарски број, или еквивалентно средство идентификације у наведеном регистру, као и податке о том регистру;
 - е) ако дјелатност подлијеже административном надзору, податке о надзорном органу надлежном за даваоца услуга;
 - ф) ако давалац услуга подлијеже правним прописима о регулисаним професијама, податке о професионалном удружењу или другој институцији код које је регистрован, професионални назив и државу у којој је назив додијељен, као и обавјештење о правним прописима о регулисаним професијама који се примијењују и приступу овим прописима;
 - г) ако постоји, идентификациони број који се односи на порез на додату вриједност.
- (2) Ако услуга информационог друштва садржи цијене, оне се приказују тако да их просјечни посјећујући гледалац може лако разумјети и додијелити. Такође, мора бити недвосмислено препознатљиво, да ли су у цијену укључени порез на додату вриједност, као и други порези и додаци, те трошкови достављања.
- (3) Остале обавезе информисања остају непромијењене.

Члан 16.

(Информације које мора садржавати комерцијална комуникација)

- (1) Давалац услуга је дужан да обезбиједи да комерцијална комуникација, која је дио услуге информационог друштва, или представља такву услугу, јасно и недвосмислено:
- а) буде препознатљива као таква;
 - б) назначи физичко или правно лице на чији захтјев је сачињена комерцијална комуникација;
 - ц) промотивне понуде, као што су снижење цијена, премије и награде, назначи као такве, као и услове који се морају испунити за њихово коришћење;
 - д) промотивна такмичења или игре назначи као такве, као и услове који се морају испунити да би се у њима учествовало.

(2) Остале обавезе информисања у вези са комерцијалном комуникацијом, као што су правни прописи о допуштености промотивне понуде, промотивних такмичења и игара, остају непромијењени.

Члан 17.

(Нетражена комерцијална комуникација)

(1) Давалац услуга који, средствима електронске поште, шаље комерцијалне комуникацијске поруке, без претходне сагласности примаоца, дужан је да обезбиједи да је комерцијална комуникација, приликом њеног пријема код корисника, као таква, јасно и недвосмислено препознатљива.

(2) Регулаторна агенција за комуникације Босне и Херцеговине дужна је да води листу у коју се, без накнаде, могу уписати сва физичка и правна лица која су искључила опцију да им се доставља комерцијална комуникација путем електронске поште. Даваоци услуга из става (1) овог члана дужни су да поштују ову листу.

(3) Правни прописи о дозвољеном и недозвољеном достављању комерцијалне комуникације путем електронске поште остају неизмијењени.

Члан 18.

(Комерцијална комуникација у вези са регулисаним професијама)

(1) Даваоцима услуга који подлијежу правним прописима о регулисаним професијама дозвољено је комерцијално комуницирање, које је саставни дио њихове услуге информационог друштва, или представља такву услугу.

(2) Правни прописи о регулисаним професијама, који ограничавају комерцијалну комуникацију за припаднике ових професија, нарочито с циљем очувања независности, угледа и части звања, те с циљем обезбјеђења пословне тајне и придржавања јаснијег односа према клијентима и другим припадницима професије, остају неизмијењени.

Одјељак II. Закључивање уговора

Члан 19.

(Информације за закључивање уговора)

(1) Давалац услуга дужан је да корисника, прије давања његове уговорне изјаве воље (понуда за закључивање уговора или изјава о прихватању понуде), јасно, разумљиво и недвосмислено информише о:

- а) различитим техничким корацима који слиједе у поступку давања његове уговорне изјаве воље и закључивања уговора;
- б) податку да ли ће текст уговора који се закључује бити похрањен од даваоца услуга, као и о могућности приступа таквом тексту уговора;
- ц) техничким средствима за препознавање и исправљање унесених грешака прије давања уговорне изјаве воље;
- д) језицима на којима се уговор може закључити.

(2) Давалац услуга дужан је да назначи добровољне кодексе пословања које примјењује и обезбиједи информације о електронском приступу овим кодексима.

(3) Обавезе информисања из ст. (1) и (2) овог члана не могу се искључити на штету потрошача. Оне не вриједе за уговоре који се закључују искључиво путем електронске поште или њој једнаке индивидуалне комуникације.

(4) Остале обавезе информисања даваоца услуга остају непромијењене.

Члан 20.

(Давање уговорне изјаве воље)

(1) Давалац услуга дужан је да кориснику стави на располагање адекватна, ефикасна и доступна техничка средства помоћу којих може, прије давања своје уговорне изјаве воље, препознати и исправити унесене грешке.

(2) Давалац услуга дужан је да без одгађања, електронским путем, потврди кориснику пријем електронске уговорне изјаве воље.

(3) Обавезе даваоца услуга из ст. (1) и (2) овог члана не могу се искључити на штету потрошача. Оне не вриједе за уговоре закључене искључиво путем електронске поште или њој једнаке индивидуалне комуникације.

Члан 21.

(Уговорне одредбе и општи услови пословања)

Давалац услуга дужан је да стави кориснику на располагање уговорне одредбе и опште услове пословања, тако да их може сачувати и репродуковати. Ове обавезе се не могу искључити на штету потрошача.

Члан 22.

(Пријем електронске изјаве воље)

Електронске уговорне изјаве воље, друге правно значајне електронске изјаве и електронске потврде о пријему сматрају се примљеним када их страна којој су одређене, под уобичајеним околностима, може примити. Ове одредбе не могу се искључити на штету потрошача.

Одјељак Д. Одговорност даваоца услуга

Члан 23.

(Искључење одговорности за пренос)

(1) Давалац услуга који од корисника обезбијеђене (унесене) информације преноси у комуникацијској мрежи, или обезбјеђује приступ до комуникацијске мреже, није одговоран за информације које преноси, ако он:

- а) не иницира пренос,
- б) не изабере насловника пренесених информација, и
- ц) не изабере нити промијени пренесене информације.

(2) Пренос информација и обезбјеђивање приступа у смислу става (1) овог члана укључује и аутоматско, привремено, пролазно похрањивање информација које се преносе, ако ово привремено похрањивање служи једино за просљеђивање преноса у комуникацијској мрежи, и ако се информације не чувају дуже него што је то уобичајено потребно за пренос.

Члан 24.

(Искључење одговорности код средстава за претрагу)

(1) Давалац услуга који корисницима ставља на располагање машину за претраге и друга електронска помагала с циљем тражења информација трећих лица није одговоран за информације добијене на питање, ако он:

- а) не иницира пренос тражених информација,

б) не изабере насловника тражених информација, и

ц) не изабере нити промијени тражене информације.

(2) Став (1) овог члана не примјењује се ако је лице од којег тражене информације потичу подређено даваоцу услуга или је под његовим надзором.

Члан 25.

(Искључење одговорности код привременог (пролазног) похрањивања - Цасхинг)

Давалац услуга који од корисника обезбијеђене (унесене) информације преноси у комуникацијској мрежи није одговоран за аутоматско, привремено, пролазно похрањивање, које служи једино формирању ефикаснијег преноса информација другим корисницима, на њихов захтјев, ако он:

а) не промијени информације,

б) поступи у складу са условима за приступ информацијама,

ц) поступи у складу са прописима за ажурирање информација, утврђеним општепризнатим индустријским стандардима у употреби,

д) није поступио супротно дозвољеној употреби технологије за сакупљање података о коришћењу информација, утврђеној општепризнатим индустријским стандардима у употреби,

е) без одгађања уклони информације које је похранио или онемогући приступ до њих чим добије поуздано сазнање о томе да је информација код првог извора преноса уклоњена из мреже или је приступ до ње био онемогућен, или да је суд или други надлежни орган наредио уклањање или онемогућавање приступа.

Члан 26.

(Искључивање одговорности код похрањивања страних садржаја - Хостинг)

(1) Давалац услуга који од корисника обезбијеђене (унесене) информације похрани није одговоран за информације похрањене на захтјев корисника, ако он:

а) нема поуздано сазнање о противправној активности или информацији и из захтјева за накнаду штете, такође, није упознат са чињеницама или околностима из којих је очигледна противправна активност или информација, или

б) чим је добио ова сазнања или је упознат, без одгађања приступи уклањању или онемогућавању приступа информацији.

(2) Став (1) овог члана се не примјењује ако је корисник подређен даваоцу услуга или је под његовим надзором.

Члан 27.

(Искључивање одговорности код линкова)

(1) Давалац услуга који средствима електронског повезивања омогућава приступ информацијама трећих лица није одговоран за такве информације, ако:

а) нема поуздано сазнање о противправној активности или информацији и из захтјева за накнаду штете, такође, није упознат са чињеницама или околностима из којих је очигледна противправна активност или информација, или

б) чим је добио ова сазнања или је упознат, без одгађања приступи уклањању електронске везе.

(2) Став (1) овог члана не примјењује се ако је лице од којег информације потичу подређено даваоцу услуга или је под његовим надзором, или давалац услуга информације трећих лица представља као своје.

Члан 28.

(Обим обавеза даваоца услуга)

(1) Даваоци услуга, наведени у чл. од 23. до 27. овог закона, нису обавезни да генерално надгледају информације које су похранили, пренијели, или их учинили доступним, или да самоиницијативно траже оклоности које указују на противправне радње.

(2) Даваоци услуга, наведени у чл. 23. и 26. овог закона, дужни су да, на основу одговарајућег акта за то законски овлашћеног суда, доставе овом суду све информације помоћу којих се корисници њихових услуга са којима су закључили споразуме о преношењу или похрањивању информација могу истраживати, с циљем да се спријечи, истражи, расвијетли, или процесуира судски кажњиво дјело.

(3) Даваоци услуга, наведени у члану 26. овог закона, дужни су да, на основу одговарајућег акта органа управе, доставе имена и адресе корисника својих услуга са којима су закључили споразуме о похрањивању информација, ако знање ових информација чини значајну претпоставку за извршавање обавеза тог органа.

(4) Даваоци услуга, наведени у члану 26. овог закона, дужни су да, на захтјев трећих лица, дају име и адресу било којег корисника својих услуга са којим су закључили споразум о похрањивању информација, ако трећа лица имају преовлађујући правни интерес за утврђивање идентитета корисника и одређеног противзаконитог чињеничног стања, те учине вјероватним да знање ових информација чини значајну претпоставку за правно процесуирање.

(5) Остале обавезе даваоца услуга у погледу информисања и сарадње са органима власти или судовима остају непромијењене.

Члан 29.

(Остале одредбе)

(1) Одредбе чл. 23. до 28. овог закона не мијењају законске прописе, према којима суд или неки други орган власти може наредити даваоцу услуга одустајање, отклањање или спречавање повреде права.

(2) Став (1) овог члана, као и чл. од 23. до 28. овог закона, примјењују се и на даваоце који на располагање стављају бесплатне електронске услуге.

ГЛАВА ИВ - АДМИНИСТРАТИВНЕ ОДРЕДБЕ

Одјељак А. Надзор

Члан 30.

(Инспекцијски надзор и спровођење надзора)

(1) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона обављају инспектори министарства надлежног за информационо друштво.

(2) Давалац услуга дужан је да одреди лице које ће, на захтјев инспектора, омогућити приступ у пословне просторије у току радног времена. Давалац услуга дужан је да достави или припреми за инспекцију релевантне пословне књиге и документацију и обезбиједи потребне информације, омогући приступ рачунарској опреми и уређајима и пружи било коју другу потребну помоћ.

(3) Инспектор је овлашћен да изузме документацију, ако је то потребно за обезбјеђивање доказа или за детаљно утврђивање неправилности, на период од највише 15 дана, о чему издаје потврду.

Одјељак Б. Казнене одредбе

Члан 31.

(Казнене одредбе)

- (1) Новчаном казном у износу до 6.000 КМ казниће се за прекршај давалац услуга, ако:
- а) повриједи своје обавезе информисања из члана 15. став (1) овог закона;
 - б) повриједи своје обавезе информисања у вези са комерцијалном комуникацијом из члана 16. овог закона;
 - ц) повриједи своје обавезе информисања у вези са закључивањем уговора из члана 19. став (1) овог закона или, према члану 19. став (2) овог закона, не понуди електронски приступ добровољним кодексима пословања које примјењује;
 - д) у складу са чланом 20. став (2) овог закона, не стави на располагање техничка средства за препознавања и корекцију унесених грешака;
 - е) у складу са чланом 21. овог закона, не стави на располагање уговорне одредбе и опште услове пословања на начин да их корисник може сачувати и копирати.
- (2) Ако је давалац услуга правно лице, за прекршај из става (1) овог члана казниће се и одговорно лице новчаном казном у износу до 2.000 КМ.

Одјељак II. Транспарентност

Члан 32.

(Објаве министра правде)

- (1) Министар правде дужан је да објави значајне судске одлуке, или одлуке управних органа са којима је упознат, а у вези са услугама информационог друштва.
- (2) Министар правде дужан је да путем Интернета објави информације о уговорним правима и обавезама корисника, те адресе установа, институција јавног права и других органа, у којима корисници или даваоци услуга могу добити остале информације или практичну помоћ.

Члан 33.

(Контакт канцеларија)

Министар правде, у својству контакт канцеларије, дужан је да сарађује са надлежним службама других држава и да објави на Интернету адресе контакт канцеларија других држава, о којима је обавијештен.

Одјељак Д. Спровођење закона

Члан 34.

(Органи надлежни за спровођење закона)

За спровођење овог закона надлежни су министар надлежан за информационо друштво те, сходно члану 17. овог закона, директор Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине и, сходно чл. 32. и 33. овог закона, министар правде.

ГЛАВА В - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 35.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу у року од шест мјесеци од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

ПСБиХ, број 126/07
29. октобра 2007. године
Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
др **Милорад Живковић**, с. р.

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Илија Филиповић, с. р.
